

Kaliteli Yaşamda Dinleme Sanatı

– S. COŞKUNER · 08 Temmuz 2013

Kaliteli bir insan olmanın ve yüksek kaliteli bir hayat yaşamamanın en önemli unsurlarından birisi de, usulünce, hakkıyla ve gereği gibi dinleyebilmektir. Ama kuşları, ama bitkileri, ama doğayı, ama denizdeki dalgaları, ama tabiattaki gizemi, ama insanları, ama SAHİBİMİZİ dinlemek... Dinlemeye bedensel bir uzvumuz olan kulağımızla birlikte, yüreğimizi de, gönlümüzü de, iyi niyet ve düşüncelerimizi de dahil edebilirsek ne mutlu bizlere... Yalnız kaldığımız zamanlarda kuşları, çiçekleri, ormanları, doğayı, dalgaları, şelaleleri, hayvanları, gizemleri, sırları, hikmetleri yüreğimizi ve gönlümüzü de katarak, hakkıyla dinleyebilmek ne güzel ve anlamlı...

Atalarımız "söz gümüş ise, sükut altındır" diyerek, dinlemenin altın değerinde olduğunu söylemişlerdir. Peki biz neden hep muhatabımızın sözünü balla veya makasla keseriz? Neden onu dinliyor gibi gözükürken, ona verecek cevabımızı kafamızda dizayn etmeye çalışırız? Candan dinlemek varken neden hep gözümüzü başka objelere kaçıırız? Bizim sözlerimizin içeriğinden veya uzunluğundan sıkılmış olduğunu bize beden diliyle anlatıyor olmasına rağmen, neden hala kolunu çekiştirir veya sesimizi yükseltiriz? Neden muhatabımız bir an önce sözü bana versin de, ben altın değerindeki bilgilerimi bir an önce paylaşayım diye düşünürüz?

Elbette ki hakkıyla ve usulünce dinlemeyi bilmediğimizden! Muhatabımızı gereğince önemsemediğimizden! Karşımızdakine yeterince saygı duymadığımızdan! Kendimizi ve bilgilerimizi karşımızdakinden daha değerli zannettiğimizden! Peki, bunlar kibir değil de nedir? Üstünlük taslamak değil de nedir? Muhatabımızı değersizleştirmek değil de nedir? Saygısızlık değil de nedir?

Halbuki, muhatabımızı gözünün içine bakarak, pozitif beden dilimizle destekleyerek, yalnızca işitme organımızla değil, yüreğimizle, gizemimizle, hikmetimizle, sevgimizle, saygımızla, hoşgörümüzle, dayanışmamızla, paylaşmamızla, sinerji ve enerjimizle dinlesek, kaliteli yaşamlarımıza büyük bir katkı sunmuş oluruz.

Hakkıyla dinlemek şunu demektir: "Ben seni seviyorum, sana değer verip-saygı gösteriyorum, senin söylediklerin benim için oldukça değerlidir, senin bilgilerinden bilgelik yolunda mesafe kat ediyorum, senin de bana değer verdiğini biliyorum, fikirlerimiz uyuşmasa dahi, farklılıklarımızın çok güzel zenginliklerimiz olduğunu, bizlere sinerji ve enerji sunduğunu biliyorum."

Usulünce dinlemeyen, dinlemek yerine cevap hazırlayan, gözlerini başka yerlere kaçıran, sabırsızlanan, saygısız davranan, dinleme eylemine yüreğini koyamayanlar, kendi bildiği topal-aksak bilgilerle yetinmek zorunda kalırlar. Dışa ve çevreye hakkıyla açılmazlar. Öğrenme, gelişme, üretme, dayanışma, paylaşma, ar-ge, sinerji ve enerji üretme, sevgi ve saygı sunma gibi, yüksek kaliteli insan olmanın unsurlarından yararlanamazlar veya onlara yetişemezler.

Eğer muhatabımız bizi saygıyla uzunca süredir dinliyorsa, sakın onun bilgisizliğine hükmetmeyelim. Sakın bizim çok başarılı sunum yaptığımızı varsaymayalım. Sakın, onun söyleyecek önemli sözü olmadığını zannetmeyelim, yeterince bilge ve erdemli, bilgi açlığına susamış, enerji ve öğrenme tiryakisi bir bilgelik yolcusuna teslim olmuş olabiliriz. Sırası gelince, kendi bilgilerinin üzerine bizimkileri de ekleyerek, analiz ve sentez yaparak, sinerji ve enerji ürettirerek, taşı gediğine öyle bir koyar ki, nereden geldiğimizi dahi bilemeyebiliriz...

Hakkıyla dinlemek, öğrenmeye devam etmektir, muhataba sevgi ve saygı göstermektir, bilgiye ve kültüre değer vermektir, farklılıklarımızı zenginlik ve güzellikler olarak görmektir. Paylaşmaya, dayanışmaya, karşılıksız vermeye, yardım etmeye, gönül birliği yapmaya, coşku ve heyecan üretmeye, illa ak veya kara yerine, grinin binelli tonunu aramaktır. Araştırma, geliştirme, gelecek nesillere anlamlı ve yüksek kaliteli miraslar bırakma heyecanı ile yanıp tutuşmaktır.

Dinlememek veya dinler gibi görünmek ise, kendi bildiklerinin etrafını zırhla çevirerek dışarıya kapalı hale gelmektir. Sinerji ve enerji üretimini ve yayılımını sabote etmek demektir. Muhatabı değersizleştirmek ve ona önem vermemektir. Kibire, enaniyete, yukarıdan bakmaya, küçük düşürmeye, adam yerine koymamaya, aşağılamaya, Yaratandan ötürü yaratılanı hoş görmemeğe, ömüğümüze kadar bulaştık demektir.

Eğer muhatabımız, bizi dinlerken, sık sık gözünü başka yöne çeviriyorsa, sözümüzü kesmek için en küçük bir duraklamayı fırsat sayıyorsa, pozitif beden dili ile destek vermiyorsa, sık sık ama ve fakat kelimeleriyle başlayan karşı teze başvurmaya çalışıyorsa, küçümseyen bir beden dili kullanıyorsa, iletişimi kibar bir şekilde kesip, sözü ona vermek en iyi bir davranış olabilir.

Eğer, bizi usulünce dinliyorsa, iyi niyeti su-istimal etmeden denge, adalet, hak ve hukuk ilkelerine zarar getirmeden, karşımızdakinin değerli görüşlerinden de yararlanmak için, sözü tadında bırakabilmek kaliteli bir insanın işidir.

Hem biliyor musunuz? Hakkıyla ve usulünce dinlemek, "seni seviyorum", "sana değer veriyorum", "senden nemalanıyorum", "paylaştığın ve dayanıştığın için teşekkür ederim", "sinerjimizi ve enerjimizi çoğalttığın için seni kutluyorum" DEMEKTİR... 8 Temmuz 2013 Saat:13.10 ANTALYA

Selam, sevgi ve dualarımla... Allah'a emanet olunuz... Yrd.Doç.Dr. Süleyman COŞKUNER